

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Tompa Mihály-utca 10. sz.

Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.

Telefon-szám: 52.

Telefon-szám: 52.

Felelős szerkesztő:

KOMÁROMY ISTVÁN.

Kiadó laptulajdonos:

ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 10 korona. Félévre . . . 5 korona.
Várm. körjegyzőknek és tanítóknak egy évre 6 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata . . . 20 fillér.
Nyilttér sora 50 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.

A kiadóhivatal hirdetést és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Háborús helyzet.

A mult hét a remények hete volt reánk nézve. Sok rossz hír után jó hírek kezdtek szállongani hiteles hadi jelentések alakjában.

Az emberek temperamentum szerint két fő nagy pártra oszlanak csaknem minden dologban. Az egyik pártba tartoznak a vérmes temperamentumu emberek, akik mindenben jót látnak és hajlandók a rosszat is jóra magyarázni. Ezeket szokták optimistáknak nevezni. Az ellenkező irány emberei pedig mindent sötét szemüvegen át néznek és a jóból is rosszat magyaráznak ki. Ezeket a sötét rémlátókat pesszimistáknak szokták nevezni.

Vannak azonban ezeken kívül kisebb számmal másforma emberek is, akiket higgadtabb, nyugodtabb temperamentum jellemez s akik a történő dolgokat nem az örökké változó pillanat kaleidoszkopján át nézik, hanem behatóbb megfigyelés alapján itélik meg. Ezek nem hajlandók minden kicsiségért dieshimnusokat zengedezni, de nem is esnek kétségbe a balsiker egy-két kisebb jelensége fölött.

Sajnos azonban, ezek a legutóbbi fajta emberek nagy kisebbségben vannak a tömeg között, amint az emberi haladás soha és semmiben sem normális előremenés, hanem a szélsőségek közötti bukdácsolás és ugrádozás jellegét viseli magán.

Ezért van az, hogy most is hol az optimisták, hol a pesszimisták véleménye kerül tulsúlyra, sohasem az események pontos mérlegeléséből levont mértani közeparányos.

Az orosz vagy északkeleti harcztér eseményei kerültek ismét a fő érdeklődés színterére. Odakerültek pedig két okból. Először, mert a betörések révén közelebből érdeklővé vált reánk nézve a háborúnak ez a területe s a pesszimisták óriási előnyomulását jelentették a terjedő rémhírek, amelyeknek megállítására nagy hatással volt az, hogy vármegyénk főispánja komolyan mérlegelve a dolgokat, nem találta olyan kétségbejuttató a helyzetet és így a dolgok rövid idő alatt normális mederbe terelődtek. A másik ok, amely az orosz hadjáratot az érdeklődés fő színterére vonta:

az igen jelentős lengyelországi hadművelet. Erről a bámulatosan sikerült hadműveletről már a multkor is jelentést tettünk, hogy kivitele folyamatban van. A siker első nagyobb mértőföldköve volt Lodz elfoglalása a német seregek által; a második pedig az, hogy mikor az oroszok Lengyelország déli részeiről segítségükre siettek Lodznál szorongatott seregeiknek, akkor meg ezeket Pietrikovnál a mi seregeink a németekkel együtt megverték. A harmadik most fejlődik Galiczia nyugati részén, ahol az osztrák-magyar és német seregek szintén megverték az oroszokat. Sőt a Kárpátokban is verik őket, vagy a kárpátok között üldözik. Ez persze reánk nézve igen vigasztaló, bár az általános helyzetre kisebb jelentőségű dolog. Legfontosabb most a lengyelországi dolog. Ha ott sikerül az orosz fősereget teljesen szétvágni, részeit esetleg bekeríteni s ideoda dobálni, akkor ez a lengyelországi diadal döntő fontosságúvá nőheti ki magát a világháború sorsára nézve. S hogy az oroszok is így értékelik: azt mutatja Rennenkampfnak és több orosz tábornoknak elmozdítása. Innen tehát jó remények kilátásai nyílnak.

A szerbiai harcztéren is jól halad a helyzet, bár Belgrád bevételével némi nyugalom állott be, mert nem szükséges már Bosznia felé kerülve végezni a dolgokat, hanem közelebb van minden Belgrádon keresztül. Ugy látszik, a szerb sereg Kragujeváczon fog ismét megállni, mert előbbi erős hadállásait feladta. De már, mint olvassuk, az oroszok sem küldhetnek több segítséget nekik, mert Oroszországnak szüksége van minden katonájára.

A törökök is elég élénken operálnak Ázsiában a Kaukázus déli oldalán s most nagy segítségükre lesz a kaukázusi népek fölkelése, akik a törökökhöz csatlakoznak.

A francia harcztéren is erős mozgódás észlelhető. Ugy látszik, ott is készül valami északon, középtűt vagy délen, mert mindahárom helyen nagy harcokról, erős támadásokról jönnek újabb hírek. A sok mozgatásnak, feszegetésnek előbb-utóbb nem tudnak ellentállani s az eresztékek megroppanásával összeroppanhat az ellenállás. Külömben a bajtársak is megismervén egymást,

kezdik megbecsülni a becsületes ellenfelet, jobban mint az álnok jóbarátot.

A lelkeket majd átjárja lassanként az igazságosabb, jobb belátás s ez meg fogja érlelni az egész világ népeire kívánatos gyümölcsöket.

Az újabb híreket itt közöljük:

BUDAPEST, december hó 10. Hivatalos. Északkeleti hadszínterről. Lengyelországban arcvonalunkon tegnap nyugalom volt; egyetlen támadást, melyet az oroszok Novorodomszktól délnyugatra eső területen éjjel intéztek ellenünk, visszavertük. Nyugat-Galicziában mindkét részről nagy erőket vittek küzdelembe, itt eddig több mint 10000 oroszot fogtunk el, a csata ma is tart, Kárpátokban hadműveleteink következtében saját területünkől már jelentékeny részt sikerült visszaszerezniük.

BUDAPEST, december hó 10. Az összes haderők főparancsnoka: *Frigyes főherceg tábornaggyá* neveztetett ki.

BUDAPEST, december 10. Déli hadszínterről hivatalos. Szerbiában csapataink egy része Grni-Milanovától nyugatra erős ellenséges haderőkre talált és nem érhetett el eredményt. Hogy az ellenség megindított ellentámadása elől kitérjünk, egyes csapatrészeket kedvezőbb terep szakaszokba rendeltünk. Belgrádtól délre offenzívánk előbbre halad, december 8-án összesen husz ágyut, egy fényszórót zsákmányoltunk és számos foglyot ejtettünk.

BUDAPEST, december 11. Érkezett d. u. 4 óra 35 perczkor. Hivatalos hadműveleteink a Kárpátokban tervszerűen játszódtak le. Ellenség részéről tegnap többnyire csak utóvédek fejtettek ki ellenállást, melyeket visszavetettünk. Galicziában még nincs döntés. Ahol az oroszok támadtak, nekik mindenütt súlyos veszteségeket okozva, visszavertük. Lengyelországi arcvonalunkon tegnap is nyugalom volt. Przemyslt az ellenség csak körülzárja, de nem támadja. A mindig vállalkozó szellemű védőőrség az őrvonaltól tiszteletreméltó távolságban tartózkodó körülzáró csapatokat csaknem naponkint kisebb vagy nagyobb kitörésekkel nyugtalanítja.

BUDAPEST, decz. 11. Érkezett délután 2 órakor. Déli harcztéren semmi fontosabb esemény sem fordult elő, az elrendelt előretolások minden nagyobb harcok nélkül mennek végbe.

BERLIN, december 10. Nagy főhadiszállás jelenti: Souain környékén a francziák tegnap heves tüzéségi tüzelésre szoritkoztak. Francziáknak az argonnei erdőség keleti szélén vaugubi bourcuelleiből megújított támadása nem jutott előre, összeomlott tüzéségünk tüzeiben, az ellenség nyilvánvalóan nagy veszteségeket szenvedett. Három ellenséges pilóta tegnap a nyilt hadműveleti területen kívül fekvő Freinburg városra „Baden” tiz bombát dobott, de kárt nem okoztak. Ezen esetet ama ténynek megállapítása végett említjük fel, hogy ezuttal is, mint a háború kezdete óta már annyiszor,

nyílt hadműveleti területen kívül fekvő várost bombáztak ellenfeleink.

Mazuri tavaktól keletre csak tűzértség harczol. Észak-Lengyelországban a Visztula jobb partján ott előnyomuló hadoszlopaink egyike rohammal bevette Przasnycz helységet, **hat-száz oroszot fogtunk el és néhány géppuskát zsákmányoltunk.** Visztulától balra folytatjuk a támadást. Dél-Lengyelországban az oroszok támadásait visszavertük.

BERLIN, decz. 11-én délelőtt, Budapestre érkezett délután 2 órakor. Nagy főhadiszállás: Flandriában előbbre haladtunk. — Ardennettől nyugatra és keletre ellenséges tűzérsegi állások ellen jó eredménnyel harczoltunk. Francziának de Csetre és Bois de prece körül és Pout A Moussontól nyugatra ellentünk intézett támadásait visszavertük.

Mazuri tavaktól keletre nincs változás. — Északlengyelországban támadásunk tovább halad. Dél-Lengyelországból nincs semmi újság.

KONSTANTINÁPOLY, deczember 11. Főhadiszállás. Tegnap az oroszok hadihajók védelme alatt megkísérelték Gonija mellett, Bantumól délre, csapatoknak partra szállítását, hogy bennünket oldalba támadjanak. A partra szállított orosz csapatokat visszavonulásra kényszerítettük, miközben nekik súlyos veszteségeket okoztunk; **két ágyut zsákmányoltunk.**

A Van nevű Villajet határán lovasságunk az orosz lovasságot visszaverte.

Vantól keletre, Deir mellett, a perzsa határon az oroszok támadásait visszavertük.

Vármegyei rendes téli közgyűlés.

Gömör és Kishontvármegye alispánjától.
21256—1914. szám.

Hirdetmény.

A szabályrendeletileg megállapított rendes téli negyedéves közgyűlés határide-

TÁRCZA.

Borközbén.

Ne töltsetek, öröm a bor
S keserű, mint a fájdalom,
Mely a lelkem fojtogatja;
El a dalt is és a nótát,
Jaj, én hallom, mint sikolt át
A húron a hon sóhaja.

Mig itt ülök önfeledten
Fájó könnyel két szememben,
Arczotokra, talán szánva,
Ne üljön fel a gúny árnya.

Nézzétek el, ha a mámor
Kivetett a rend sorából;
Nézzétek el, ha a lelkem
Kitör szilaj fergegben.

Ti vigadtok s én valahol,
Hol a nemzet vére omol,
Lélekben ott barangolok,
S a hősökre babért fonok...

El a borral! Álljatok fel,
A hegedű némuljon el,
S ima keljen minden ajkon:
Valahol a Kárpát felett
Most talán egy vitézt temet
Egy bús anya: a magyar hon...

Telek A. Sándor.

Szilánkok.

Mikor a háboru kitört, *Dosztál János* gyalogos Sabác alul küldte haza az első levelet. A kézirat így kezdődött:

Tábor, az ég alatt. 1914. aug. 12.

„Kedves Szüleim! Az egyik kezemben puská, a másikban kard!... úgy írom ezt a levelet...”

jéül Főispán ur Oméltóságával egyetértve **folyó évi deczember hó 21-ik napjának délelőtti 10 órája,** szükség esetén folytatólag 22-ik napjának d. e. 9 órája Rimaszombatba, a vármegyei székház nagytermébe tüzetett ki.

Midőn erről a közönséget értesitem és a vármegyei bizottság tagjait megjelenésre hivatalból tisztelettel felkérem, egyidejűleg köztudomásra hozom, hogy a rendes közgyűlés keretében a köztanácskozás és elintézés tárgyait az egyes bizottságok megalakítása, különösen a vármegyei közigazgatási bizottság lemondott, illetve kilépett tagjai helyeinek választás utján való betöltése képezendik, ezek megtörténte után pedig részletes tárgyalás alá vétetnek a tárgysorozatba közzeendő közügyek.

Rimaszombat, 1914. deczember hó 5.

Lukács, alispán.

A gabonaneműek és a liszt ára.

Vármegyénk főispánja a Hivatalos lapban közzé tette a gabonaneműekért és lisztért követelhető legmagasabb árakat, melyeket a bizottság megállapított. — A határozat így szól:

„A m. kir. Miniszteriumnak folyó évi november hó 28-án 8682—1914. M. E. szám alatt kelt s a gabonaneműekért, ugyszintén az ezekből előállított lisztért követelhető legmagasabb árak megállapításáról szóló rendelete alapján folyó évi deczember hó 3-án Rimaszombatban, elnökletem alatt működő ármegállapító bizottság a vármegye-területén fekvő járásokra, valamint r. t. városokra nézve a következő legmagasabb árakat állapította meg:

Buza métermázsánként	38	korona.
Rozs	30	”
Arpa	24	”
Tengeri	20	”
Uj tengeri	18	”

Ehhez képest:

1. a buzából előállított finom tiszta liszt ára métermázsánként 63 korona 65 fillér;

2. a buzából előállított főzöliszt ára métermázsánként 59 korona 85 fillér;

3. a buzából előállított kenyérliszt ára métermázsánként 44 korona 61 fillér;

4. a buzából előállított egyminőségű liszt ára métermázsánként 46 korona 36 fillér;

5. rozsliszt ára métermázsánként 40 kor. 59 fillér;

6. árpaliszt ára métermázsánként 41 kor. 34 fillér;

7. tengeri liszt ára métermázsánként 29 korona.

Ha a jelen határozatban felsorolt gabonanemű vagy liszt árusítása a közvetlen fogyasztás céljait szolgáló forgalomban kicsinyben való vagy részletkereskedésben történik, az eladó csak legfeljebb 2% hasznot számíthat fel.

Az ármegállapító bizottságnak ezen legmagasabb árakra vonatkozó határozatát azzal teszem közzé, hogy a határozat az említett rendelet 8. § a alapján 1914. deczember hó 10-ik napján lép hatályba.

Fenti határozat ellen a közzétételt követő nyolcz nap alatt a nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszter urhoz birtokon kívüli felebbezésnek van helye.

Rimaszombat, 1914. évi decz. 4-én.

Kubinyi Géza főispán,

mint a legmagasabb ármegállapító-bizottság elnöke.

a mire azt a kérdést kockáztattam az édes anyjához, hogy a tollat hol tartotta Jani? mire a megbántott asszony azt válaszolta, hogy azért „hős” az ő drága gyermeke, hogy ilyesmi is könnyen kitelik tőle!

Akkor a híres japán fővezér: *Oyama* kis Miska lehetett Janihoz képest, mondok.

Bár ilyen hős lett volna özv. *Durayné*: Gyula nevű fia is, a ki előtte való nap utazott erre keresztül, mikor azt az értesítést küldte haza, hogy Galiciába utazik, tehát küldjön egy kis enni valót, s a szegény özvegy, abból a kis pénzecskéből, a mit kéthetenként osztogattak neki, jól bevásárolt és felül rá egy doboz finom cigarettát csatolt a láda fenekére.

A levélhordó, jaj, egy napot késett s az élemedett asszony az ablak mellé ült s elszivta maga ez egész készletet..... Atkozott ember, hogy megzavarta az ő egész háztartását. Ime most nem tud házbért fizetni.....

Bemegek a napokban a könyvkötőmhöz, hát a mester nincsen a boltjában. Kérdem az üzletvezetőjét, hát azt a választ kapom: *Mitroviczára* ment.

— Mitroviczára? Ugy tudom, hogy az ur n m volt katona.

— Nem — feleli a kérdezett. De hát tegnap sürgőnyt kaptunk, hogy elesett az öcsce, tehát az ő holt testét fogja haza hozni onnét!

— Szegény ember! És mit szolt az öreg ur, a Károly apja, mikor a sürgőnyt felolvasták? — Nem szólhatott, mert nem merik az esetet felemlíteni neki.

Am megtudta az öreg édes apa, mikor a hős kardját borostyánnal átövezve a postán haza küldték; de nem is az apát kellett féltetni, hanem az édes anyját, a ki azóta buskomor, és sokszor összefüggés nélkül való mondatokat ejt ki.

Az ember el sem hinné, hogy a mostani „Világ-háborunak” hány ilyen áldozata lesz?

A napokban betegen jött haza *Ujvidékről* egy ezredorvos, a ki elbeszélte, hogy míg él,

soha se felejt el azt a jelenetet, a mi vele Sabác alatt egy lövészárokban történt. Egy hadnagy barátja ugyanis egy levelet nyujtott át neki, ezen szavak kíséretében:

— Aladár! te most ugy is haza mégy, hát kérlek, légy szives ezeket a sorokat a feleségemnek kézbesíteni. Mond meg, hogy semmi bajom sincs... erre egy golyó ugy találta el szegényt, hogy halva rogyott össze...

Ilyen színes szappanbuborék az ember élete, különösen a háboru idején.

Mikor lesz vége a háborunak?

A pesszimisták állítása szerint ennek a mostani háborunak vége nem lesz soha; mert itt *elvék, elvék ellen harczolnak*, s azt a felfogást, a mi lábra kapott, hogy tudniillik az angolok a germán népek gazdasági előhaladását irigyelték meg: csak „ürügyül” használták fel. Azok, a kik ezt mondják, azoknak fogalmuk sincs a diplomacziái jegyzékváltásokról, és nem ismerik azokat az árutorgalmi kimutatásokat, a melyeket a nemzetgazdaságtan évről-évre nyilván tart.

Az optimisták szerint már karácsony tájban be lesz fejezve a hadjárat; mert annyira befáradtak a hadviselő telek, hogy a téli pihenést ki nem kerülhetik.

A köznép felfogása a legsajátosabb. Egy öreg asszony a minap azzal az újsággal lepott meg, hogy valahol „a boldogságos szűz *Mária*” megjelent s a magyar katonáknak azt kiáltotta: *Éljen a magyar!* Ott, ahol erről szó volt, valaki Augusztá meg *Mária Valéria* főhercegnők mostani szereplését ecsetelte s mikor haza ért, hát csak a „*Mária*” nevet jegyezte meg magának; a többi kihullott az agyveleje rostájából.

A főváros mellett: Erzsébetfalván állítólag többen *láttak az égen egy nagy pallost* még a nyár derekán, amelyet egy emberi kézhez hasonló komor felhő markolt s mindjárt azt következtették, hogy a „Világháboru” kitör.

Boldogok a könnyen hívő emberek! övék a mennyek országa.

Id. F. I.

Ugyancsak a maximális ármegállapítás ügyében vármegyénk főispánja a kereskedelmi miniszterhez a következő feliratot intézte, mely megfelelő tiltakozó felszólalás a szomszédos Borsodvármegye ármegállapítása ellen.

A felterjesztés így szól:

„Nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur!

Kegyelmes uram!

Hivatkozással a Nagyméltóságodnak 85285—1914. számú s a folyó évi november hó 28-án a gabonaneműek és liszt maximális árának megállapítása tárgyában kelt 8682—1914. M. E. számú körrendelet végrehajtása tárgyában kiadott nagybecsű távirati rendeletére, a Gömör és Kishontvármegye területén működő ármegállapító bizottság hozott határozatának tiszteletteljes felterjesztése mellett van szerencsém Nagyméltóságodnak a következő — a jelzett rendelet 6. §-ában megkivánt — jelentéssel szolgálni:

Az ármegállapító vármegyei bizottság, melybe az összes, a hivatkozott rendelet 5. §-ában felsorolt egyének és tényezők, tehát az alispán, r. t. városok polgármesterei, a járási főszolgabírák, a rimaszombati gazdasági felügyelő, a vármegyei gazdasági egyesület titkára s a miskolci kereskedelmi és iparkamara megbízottja bevonattak, elnökletem alatt f. évi deczember hó 3-án hozta meg csatolt határozatát a hivatkozott rendelet intézkedéseinek szoros betartása mellett s a helyi közgazdasági viszonyok beható mérlegelése után.

A gabonaneműek s ennek alapján a lisztárak megállapítása a rendeletben meghatározott időkeretekben elért napi piaci vételárak átlaga alapján történt s a 2 %-os a közvetítő kereskedelem részére biztosított maximális haszon a gabona és liszt uzsora megakadályozását s a közérdek megóvását ezélozza.

E két utóbbi tényező fontossága s eminens volta sem a bizottság, sem az én szemem előtt nem tévesztődött el s a Nagyméltóságod rendeletében körülírtak pontos betartását, a rendelet intenczióinak mérlegelése mellett a helyi közgazdasági viszonyok és érdekek körültekintő figyelembevételét tartottuk kötelességünknek.

A bizottsági határozat közreghirdetése után a vármegyém területén lévő putnoki Hungária gőzmalom részvénytársaság képviselője azon kijelentését terjesztette elém, mely szerint a határozatban megjelölt árak mellett képtelen üzemét továbbra is fenntartani s vármegyém liszt-szükségletét kielégíteni, mert a szomszédos vármegyékben s különösen Borsod- és Hevesvármegyében a gabona- és lisztárak oly magasan állapították meg, hogy Gömörvármegye gabonatermése és liszt-készlete nem a vármegye határain belül, de a magasabb árakkal rendelkező szomszédos vármegyékben fogja megtalálni piacát.

Ezen mindenesetre nyomós kijelentés után érintkezésbe léptem Borsodvármegye főispánjával, s ily módon tudomást szereztem arról, hogy Borsodvármegyében és Miskolcz törvényhatósági jogu városban a buza maximumja 40, rozs 33, az árpa

27.50, a tengeri 24 s az új tengeri 18 koronában nyert megállapítást s ezen határozatokat azzal indokolták, hogy Borsodvármegye szomszédos megyéi (Szabolcs, Heves) szintén hasonló magas árakat szabtak meg s Budapest székesfővárosban a buza maximumja 41 koronában lett megállapítva s ezen körülmények kényszerítő sulya alatt kénytelenek voltak a ténylegesen konstataált piaci átlagáraktól eltekinteni.

Borsodvármegye ármegállapító bizottságának ezen határozata, mely nyilvánvalóan a Nagyméltóságod által kiadott rendelet intézkedéseinek figyelmen kívül hagyása mellett hozatott, vármegyém lakosságára és kereskedelmére felette sérelmes, s tekintettel arra, hogy a putnoki Hungária gőzmalom igazgatósága vármegyém ármegállapító bizottságának határozata ellen — Nagyméltóságodhoz a napokban írásban beterjesztendő — a fent vázolt érdekeken alapuló felebbezést jelentett be, kérem méltóztassék felterjesztésemet Borsodvármegye ármegállapító bizottságának határozata ellen irányuló felebbezésnek tekinteni, s Borsodvármegye és a többi szomszédos vármegyék gabona és liszt árait a tényleges áraknak megfelelően megállapítani.

Azon esetben, ha Nagyméltóságod jelentésemben felsoroltakat s Borsodvármegye hivatkozott sérelmes határozatát nem tartaná megváltoztathatónak, tiszteletteljesen kérem Nagyméltóságodat, miszerint a putnoki Hungária gőzmalom indokolt felebbezésének helyt adva, a vármegyém területére megállapított maximális gabonaárakat a szomszédos vármegyék áraihoz viszonyítva felemelni méltóztassék, mert a jelen viszonyok között a vármegyém területén lévő gabonaneműek a helyi piacról elvonatva, élelmi-szükségletünk kielégítést találni nem fog.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló tisztelem őszinte nyilvánítását, mely mellett maradtam

Rimaszombat, 1914. deczember 7.

Kubinyi Géza, főispán.

Előfizetési felhívás.

A „Gömör-Kishont” vármegyei közlöny rövid néhány hét alatt befejezi **harminczötödik évfolyamát** és megkezdí pályafutásának **harminczhatodik évét.**

Sem hangzatos frázisokra, sem öndicséretre nincs szükségünk, mert hiszen ez ugyis hiába való akkor, mikor csakis az olvasóközönség józan, komoly ítéletéről lehet szó.

A lap három és fél évtizedes multja mindennél beszédesebben igazolja azt, hogy a vármegye széles köreiben igyekezett a közélet ez organuma komolyságával és mindig tárgyilagos irányával a megfelelő magaslatra emelkedni. Igyekeztünk hű képet adni az eseményekről s a köz- és társadalmi élet terén nyugodt hangon, a szélsőségektől mindenkor óvakodó hangon bírálatot gyakorolni; nem egyszer egy életrevaló s a gyakorlati megvalósításnál tényleg helyesnek bizonyult eszme felvetésével irányítóként a köz javára működni.

Régi jelszavunk a közérdeknek becsületes, önzetlen munkálása, s emellett ezután is híven kitartunk, mert egyedül ez az út bizonyult minden tekintetben helyesnek, ez vonzza körünkbe a munkatársak készséges gárdáját s lapunk barátainak és előfizetőinek számát csakis ez az irány gyarapíthatja!

Felhívjuk tehát lapunk barátait, hogy a f. év végén lejáró előfizetésüket idejében meguji-

tani sziveskedjenek, nehogy aztán a lap expediciójában zavarok forduljanak elő.

Azokat pedig, kik előfizetői kötelezettségeiknek nem tettek eleget, kérjük, hogy hátralékukat legkésőbb e hó végéig sziveskedjenek be- küldeni, mert ellenkező esetben a lap küldését beszüntetjük.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona

Fél évre 5 korona

A „GÖMÖR-KISHONT”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Kérünk ócska nadrágokat a sebesült katonáknak! Átveszi Szoyka Pál kereskedő, a koronás segélyző-bizottság pénztárosa!

Hirek és vegyesek.

Ellenőrző látogatás. Gróf *Haller József* országgyűlési képviselő, a Vöröskereszt-egylet főmegbízott helyettese folyó hó 9-én városunkba érkezett s megtekintette a főgimnázium épületében elhelyezett Vöröskereszt-egyleti szükség-tartalékkórházat s a vármegyei köz-kórházban elhelyezett harcztéri sebesülteket. — Mindkét helyen *Kubinyi Géza* főispán, Vöröskereszt-egyleti elnök és ifj. *Kubinyi Géza* Vöröskereszt-egyleti megbízott kíséretében jelent meg s a Vöröskereszt-egylet kórházában a tisztviselők élén *Samarjay Jánosné* elnöknő, *Máriássy Lászlóné* alelnöknő, dr. *Zehery István* főorvos fogadták a főmegbízott helyettes, ki az egész berendezést megtekintette, az orvosok és ápolónők munkáját megnézte, a sebesültektől hogylétük és ellátásuk iránt melegen érdeklődött s a sebesültek hálás és megelégedettséget kifejező nyilatkozatait örömmel hallgatta. — A betegszobák sorra járása után a raktárak, a konyhahelyiségek, munkaterem megtekintése következett s aztán a főmegbízott helyettes a tapasztalt rend, jó ellátás és gondozás s a kitűnő vezetés felett teljes elismerésének adott kifejezést s aztán a vármegyei köz-kórházba ment, hol dr. *Löcherer Tamás* köz-kórházi igazgató-főorvos kalauzolta a hivatalos előkelőségeket. A főmegbízott helyettes itt is élénken érdeklődött a harcztérről ide került katonák hogyléte és ellátása iránt s a nyert válaszok teljesen kielégítették őt, miután itt az elhelyezés s az ápolás mintaszerű. A szemle után gróf *Haller József* megelégedetten utazott el délután további körutjára.

Főigazgatói látogatás. A mult héten, mint irtuk, *Jurkovich Emil* kir. tanácsos, besztercebányai tankerületi főigazgató járt nálunk, hivatalosan fölkeresvén főgimnáziumunkat. Háromnapi látogatása alatt meghallgatta a tanítási órákat, átnézte a dolgozatokat, érdeklődött az intézet minden ügye iránt; látta, hogy a polgári leányiskola helyiségében tölti be a főgimnázium hivatását, látta a tanítás nehézségeit a megfogyott tanári testülettel, de örömmel vett tudomást a segítségre siető férfiak működéséről. Ezután észrevételeit konferencián közölve, kedden reggel Rozsnyóra távozott.

Jótekonny adományok. *Bartholomeidesz Adél*, a rozsnyói ág. ev. polgári leányiskola igazgatónője hozzám 100 koronát küldött azzal a kéréssel, hogy azt a háborus jótekonysági akció javára — saját belátásom szerint — fordítsam. Ezen összeget — melyért ez uton is hálás köszönetem nyilvánítom — a rozsnyói Vöröskereszt-egyesületi választmány rendelkezésére bocsátottam. *Kubinyi Géza* főispán.

Dr. *Kovács Lászlóné* névnapmegváltás címén a nyomorék gyermekek karácsonyfájára 10 koronát küldött szerkesztőségünkbe. Illetékes helyére juttattuk.

Özv. *Ragályi Gyuláné* (Kelecsény) 10 koronát küldött a nőegyesület karácsonyfájára.

Névnapmegváltás. A megindult névnapmegváltási akció mind szélesebb körökben terjed. Most lapunk szerkesztőségéhez *Rábely Etta* adott át 10 koronát névnapmegváltás címén a sebesült katonáknak rendezendő karácsonyfa ünnepély czéljaira. Az összeget rendeltetési helyére juttatjuk.

Legutolsónak érkezett távirat!

KONSTANTINÁPOLY, deczember 12. A török hajóraj tegnap Batum környéket bombázta és ezzel választ adott az oroszok amaz állítására, hogy a török hajóktól meg van tisztítva a Fekete tenger és hogy „Javus” és „Nihili” hadihajók harczon kívül helyeztetek volna. Tegnap jelentett és részünkre szerencsés lefolyású harcban, mely Bier mellett vívatott, az oroszok **száz halottat** és sok sebesültet vesztek.

Nyugalomba vonuló igazgató. Mint a „Nyirvidékben” olvassuk, elhatározott dolog, hogy 1915. január 1-én nyugalomba vonul *Leffler* Sámuel, a nyiregyházi ág. ev. főgimnázium igazgatója. *Leffler* Sámuel neve minket közölről érdekel, mert idevaló születésű, ifjúkorát itt töltötte s a múlt évben is itt járt, mint az érettségig kormányképviselő. Idézzük róla a „Nyirvidék” következő szép jellemzését: „*Leffler* Sámuel egyik kiváló jelese volt azon tanároknak, akik a tanítás módjába beleviszik saját egyéniségüket is. Akik nem akarnak spanyol csizmákban, kothurnusban járni, akik nem elégsznek meg a tananyag materiális előadásával, de előadásaikba beleviszik saját egyéni s gazdag tapasztalataikat is, akik szellemüknek, tudásuknak minden kincsét föl tárják, a tananyag rideg, holt betűit a hallgató ifjúsággal megszerettetik, azt előtűk kedvelté, frissé, üdévé teszik.” — Hosszu életének nevelői működése után számtalan tanítványa és az egész társadalomnak tiszteletével, főlegbvalóinak elismerésével vonul vissza a megérdemelt nyugalomba.

Áthelyezések. Az igazságügyminiszter az itteni kir. törvényszéknél *Biszterczky* Lajos telekkönyvvezetőt, továbbá *Kriston* Kálmán és *Pongó* Mihály irodatisztekét az itteni kir. járásbíróshoz helyezte át.

Karácsony-ünnepély. A Rimaszombat és Vidéke jótékony Nőegyesülete, tekintettel az áldozatkész nagy közönség sokoldalú megterhelhetésére, az idén nem köröztet gyűjtőívet a karácsonyi adományok aláírására. — A szokottnál szerényebb keretekben mégis óhajtja a szent estét megünnepelni s Rimatamásfalán, a „Háztartási Iskola” ebédlőjében állítja föl deczember 22-én, d. u. 5 órakor karácsonyfáját ez intézet növendékei s a gondozásába vett gyermekek számára. E célra szánt szives adományokat az elnökség hálás köszönettel fogad. Jó szívük sugallatát követve, eddig a következő úrnők jótékony adományát vettük s forró köszönettel nyugtazzuk: *Tóth* Béláné 2 korona, dr. *Mészáros* Istvánné 2 korona, *Hámos* Aladárné 5 korona. *Az elnökség.*

A kolerajárvány annyira engedett az utóbbi időben, hogy a belügyminiszter immár csak heti jeletéseket ad ki az eddigi napi jelentések helyett. Vármegyénkben újabb megbetegedés az utolsó héten nem történt, csupán f. hó 10-ikén Feleden fordult elő egy katona gyanus megbetegedése, azonban még pozitív adat nincs arra nézve, hogy az tényleg kolera e.

Jótékonyosság. Már több ízben élénk biznyságot tett a helybeli Apolló színház tulajdonosa: *Schweitzer* Rezső áldozatkésztségéről, most is gondoskodik hetenként arról, hogy a katonák néhány fillérért szórakozást találjanak a moziban. Mult héten az előadás bevételéből 50 százalékot: 30 koronát a sebesült katonák segélyezésére a koronás segélyező társaságnak adott át mely cselekedete dícséretre és elismerésre méltó.

Népfelkelő bemutató szemle. Városunk utcái megélenkültek e hó eleje óta; de különösen f. hó 9-ike óta nagy az élénkség mindenfelé s kivált a Hungária-szálló környékén, mert ez idő óta két bizottság végzi a sorozási teendőket az emeleten. Az egyik bizottság a régi, melynél *Sulyok* nyug. honvédeleztredes és dr. *Etheniczky* nyug. törzsorvos s *Ujváry* főhadnagy a bizottság tagjai, a másik bizottságnál *Gáspár* József nyug. honvédeleztredes és dr. *Linberger* Albert nyug. ezredorvos s *Ambrosy* főhadnagy végzi a katonai teendőket s a polgári hatóság részéről az előadó hivatalos személyzet volt jelen. Az egyes járások sorozásánál ott láttuk *Kubinyi* Géza főispánt, *Lukács* Géza alispánt, *Remenyik* Aladár tb. főszolgabíró s a többi járások szolgabírait, a városok polgármestereit stb.

A mult héten a rozsnjóiak jelentkeztek, 189 közül 50 soroztatott be, a pelsőcziek közül 17 vált be 69 jelentkező közül, 46 esetneki jelentkezőből 19, a dobsinaiak közül 42, a nagyrozseiek közül 12 találtatott alkalmasnak. E héten a vármegye többi részéből állottak elő a jelentkezők s 15-én a bemutató szemle véget ér.

Sebesültek a Garamon. A Helpa községben létesített kórházba folyó hó 30-án érkeztek meg a sebesültek Losoncraól mintegy 30-an. A sebesültek mind Prága környékéről valók és többnyire iparos emberek; a lakosság a sebesülteket meleg szeretettel fogadta. Már Garamszécsen az állomáson meleg teával és hideg felvágottal kínálták meg őket, amit mohó étvágygyal fogyasztottak el a vitéz harczosok. Helpán — nyomban megérkezésük után *Lucsánszky* Istvánné látta el őket teával és harapni valóval. Két tágas és teljes kényelemmel berendezett tanteremben vannak a sebesültek elhelyezve és az intelligencia, valamint a lakosság áldozatkésztsége folytán, amit csak kívánnak, mindennel el vannak látva. Ők maguk is hangoztatják, hogy igen jó dolguk van, csak ötéik hiányzanak. — A kórház vezetését *Szontagh* Andor hercegi főerdőmérnök és *Greczmájer* Károly iskolaigazgató látják el a legnagyobb pontossággal és lelkiismeretes kezeléssel. A kórház orvosa dr. *Csiky* Ferencz járásorvos, ki a sebesülteket megérkezésük után nyomban kezelés alá vette. Az orvosnak pedig a következő hölgyek segédkeznek teljes odaadó buzgalommal és a konyhai teendőket is felváltva látják el: *Borbás* Jánosné, dr. *Csiky* Ferenczné, *Holics* Ernőné, *Lucsánszky* Istvánné, *Schönbeck* Károlyné, *Dietl* Margit, *Lówy* Elza, *Szepey* Mihályné, *Oberhauser* Arthurné, *Lucsánszky* Klári és *Sziman* Timi urnők, illetve urleányok. A karácsony estére szép karácsonyfával fogják a sebesülteket meglepni.

Mezőtelkes. Hogy Gömörvármegye hazafias közönsége milyen arányban vette ki részét a háboru okozta védelmi munkákból, azt ország-világ tudja. A munka tovább folyik serényen. Katonáink, sebesültjeink városunk nagylelkű közönségétől majd mindennap valami kedves meglepetésben részesülnek. Városunk hölgyei szinte egymásra licitálva, igyekeznek dicső hadfiaink sorsán enyhíteni. De aint Mezőtelkes község hazafias közönsége cselekedett, az tultes jóformán minden eddig gyakorolt emberbaráti s hazafias cselekedeten. Ugyanis f. hó 10-én több mint ezer rimaszombati katona Mezőtelkes határában manőverezett. Megtudván ezt a mezőtelkesi hazafias asszonyok, kivétel nélkül valamennyien főzni állottak s az ezernyi katonát magyarosan megvendégelték. Hurka, kolbász, friss sertés sült, főzelék, galuska annyi volt, hogy még akár néhány száz fáradt baka jóllakhatott volna. Mezőtelkes már korábban is magyarosan kivette részét a segítő akcióból, a mezőtelkesi asszonyoknak eme cselekedete pedig alig talál szót a dícséretre. Áldja meg őket érte az Isten! Ahol ilyen lelkesedés van az igaz ügy iránt még az asszonyok körében is, ott a haza sorsa feletti aggodalom — kishitűség volna.

Adományok a koronás segélyező-társasághoz. A letolyt héten a koronás segélyező-társasághoz következő adományok érkeztek: *Medveczky* Sándorné 8 pár harisnya, 4 mellény. *Kohn* József Szabadka 2 mellény, 2 nadrág. *Báthy* Dezsőné 1 nadrág. A hadbavonultak hátramaradottainak adománya: 13 kor. 62 fillér. *Schweitzer* Rezső mozi előadás jövedelmének 50% a 30 kor. *Széman* Endre 2 törülköző, 2 alsónadrág, 8 ing. *Szántó* Sándorné magnezitgyár tanulás címén kapott 6 kor. *Hámos* Aladárné sebesült vitézeink karácsonyfájára 20 kor. *Kohn* Bertalanné ugyanezen célra 2 korona. *Császár* Pál 10 koronát a sebesültek karácsonyfájára adott. Az adományokat köszönettel nyugtazza a koronás társaság vezetősége és a pénztáros, ismételten felhívja lapunk utján a vezetőség a város és vidéke közönségét, hogy használtsa nadrágot, mellényt, meleg ruhaneműt és egyéb adományokat a koronás segélyező társasághoz juttatni kegyeskedjenek. *Szojka* Pál pénztáros mindennemű adományt elfogad és hivatalosan nyugtáz a lapban s ugyancsak ő nála lehet jelentkezni azoknak, kik cigaretták készítésére szivesek lesznek vállalkozni; a hozzávalóról gondoskodik a koronás segélyező társaság, csupán a munkás kezekre van szükség!

Egy szép levél. Vármegyei életünk köz-tiszteletnek örvendő notabilitása: a hanvai remete a kolozsvári egyetem rektorától, a híres historikustól: *Márki* Sándortól levelet kapott, melyet közölt az ő meghitt barátjával: *Lukács* Géza alispánnal. A levél több vonatkozása révén érdekel bennünket s miután a címzett szívességéből sikerült azt megszereznünk, alább adjuk annak egy részét, remélve, hogy a kiegészítő részt is megkapjuk és közölhetjük.

„Mély meghatottsággal olvastam azt a levelet, — írja *Márki* — a melyben a hadseregben levő unokáiról irt. Az ősi Hanva-nemzetséghez méltó az a lelkesedés, a mely az unokákat a csatamezőre ragadta, édes anyjuknak pedig könnyeit felszártotta s az ősz nagyapa szívét újabb lánggra lobbantotta. Ennek a lángnak lobogását látom a nagyon kedves emlékül eltett levélből s abban a szintén megőrzött két cikkekben, amelyet megküldeni kegyeskedett. Mi ezt a hadjáratot erkölcsi tekintetben még akkor is megnyerjük, ha katonai tekintetben némi csalódások is érnének. (??) A gigerliek korának csufolt XX. század az egyetemes történelem legtömegesebb hadjáratával épp úgy igazolta az ifjúságot, mint az 1848. év, amelynek beköszönése előtt *Petőfi* azon töprengett: „lesz-e gyümölcs a fán, melynek nincs virága?” És mi csoda erős nemzedék volt az mégis! Hány öreg honvédet látok ma is köztünk délczezen járni! A férfias erényeknek ujjaszületése ebből a mai petyhüdtnék kikiáltott fiatalságból is kiölte a lelketlenséget s a kiket az isteni Gondviselés a csatamezőn megoltalmaz, remélhetőleg épp oly délczeg öregek lesznek, mint a 48-as honvédek, kik boldogan engedik át helyüket nekik! A mi egyetemünknek ezernél több ifja küzd a csataterén, s felhívásomra 150-en jelentkeztek, a többit rendes sorozáson vették be. A harczterre küldtünk körülbelül 80 új orvosdokort is, kik a csatateréről jöttek hozzánk pár napi felavatásra engedélyvel, azután ismét oda mentek vissza. A felavatáskor mindenkor rövid buzdító beszédet intéztem hozzájuk. Az elsőt és az utolsót kegyes engedelmével mellékelem. Az utóbbit annál inkább, mert abban megemlékeztem botanikus kertünk most elhunyt inspektoráról: *Walz* Lajosról, a ki annyira lelkesedett Gömörvármegye virágaiért, a mit a „Virágregék”-ben *Tompa* Mihály megénekelt. *Walz* minden virágot, a mi Gömörből került, volt professzorával: *Richter* Aladárral híven ápolt. A Virágregék kertje a mi botanikus kertünknek specialitásai közé tartozik. Ebből szakított hervadt levélnek kérem tekinteni azt a beszédet, a melyet *Tompa* Mihály barátjának legmélyebb tiszteletem jeléül küldök meg *Adja* Isten, hogy botanikus kertünk borostyanleveleit a háboruból diadalmasan hazatért ifjaink homloka köré fonhassuk! A hanvai remete, ősz nagyapa boldogan ölelhesse kebelére diadalmasan hazatért unokáit.”

„**A falu cselédje.**” A városunkbeli származású *Lengyel* Gyula szendrői ref. lelkész ily címmel adta ki a karácsonyi könyvpiacra csinosan kiállított elbeszélés kötetét. Az *Írók* és *Hírlapírók* Otthon Körének *Halmos* Izor-féle pályázatán 200 korona pályadíjat nyert szatirikus önéletrajz és egyéb szépen megírt elbeszélések vannak a kötetben *Lengyel* Gyula színes tollából, melyel lapunk olvasóközönségének már sok sikerült tárczacikkkel kellemes és élvezetes perczeket szerzett. A kötetben foglalt elbeszélések vonzóan vannak megírva s a keresetlenség és közvetlenség, mely bennük megnyilatkozik, emelik a könyv értékét és nagy becsét. *Klein* és *Ludvig* miskolczi könyvnyomdájából került ki a mű, melynek ára 4 korona s melyet bizonyára sokan fognak nálunk megszerezni és élvezettel elolvasni.

Lelketlen anya. Zádortolván folyó évi október hó 15-én *Mindszenti* Borbálának kis leánya született s a lelketlen anya ujszülött magzatát elásta s így a kis gyermek fulladás következtében meghalt. A bíróság a nyomozást elrendelte s *Mindszenti* Borbált kérdőre vonta. A bűncselekményt be is ismerte a gonosz anya, ki folyó hó 9-én állott a helybeli kir. törvényszék előtt, hol a dr. *Musotter* Miklós elnöklésével tartott főtárgyaláson *Lehoczky* Márton kir. ügyész vádbeszéde után jogerősen 8 havi börtönre ítélték gyermekölés büntette miatt a nőt s 3 évi hivatalvesztés is kimondott.

Hősi halál. Az északi harcztéren küzdött királyáért, a hazáért és az igazságért a mi műasztalos mesterünk *Molnár Gerő*, kit nemcsak kiváló produktumai, de intelligenciája révén is kedveltünk, s mikor a Tompa Mihály szülőházát miniatúra alakban elkészítette, a mester munka általános feltűnést keltett, ma is látható az ügyes alkotás a Gömörmegyei Múzeumban. A harcztéren több ütközetben lelkesen, hősiesszen harcolt, azonban súlyos beteg lett s Szombathelyre a kórházba került, hol a harcztéren szerzett betegségében meghalt. F. hó 8-án temették el a derék embert, kit fiatal özvegye és családja sirat.

A rimaszombati m. kir. földmives iskola tanári kara gyászjelentésen fájdalomtól lesújtva s gyászborult lélekkel tudatja, hogy az iskola segédtanára: *Pirk László*, a 6-ik honvédegyalozred tartalékos hadnagya 26 éves korában Szerbiában a bacsinóváci hegy elfoglalásánál vívott ütközetben november hó 21-én hősi halált halt.

Ifj. *Kovács Sándor* jogszigorló, a rozsnói városi rendőrkapitányi hivatal irnoka, a 25 ik gyalozred zászlósa az északi harcztéren kapott sebei következtében a krakói kórházban meghalt.

Mint Rozsnóról értesülünk, dr. *Brambling Imre* ottani ügyvéd, az 5 ik gyalozred tartalékos hadnagya, ki az ellenséggel szemben tanusított hősi magatartásáért arany érdemkeresztellett lett kitüntetve, s ki november 21-én az északi harcztéren kapott súlyos sebével a krakói kórházba került, ott f. hó 4-én meghalt. A két utóbbi haláleset Rozsnón igaz részvétet keltett.

Elvonuló katonák. A császári és királyi 5-ik gyalozred bevonult nagyszámu ujonczainak kiképzése javában folyik s a legénység naponta kivonul a gyakorlótérre, honnan nótás hangulatban, vígan térnek haza. — Amint a kiképzés befejezést nyer, egy-egy menetszázad beöltözik a csukaszürke uniformisba és egyik az északi, másik a déli harcztérre vonul, hogy hazafias kötelességét teljesítse. E héten, folyó hó 10-én is a Rákóczi-induló lelkesítő hangjaival kísérte ki a katonai zenekar a déli harcztérre vonuló menetszázadot a vasuti állomáshoz.

Legszebb karácsonyi ajándék. Gyönyörű kivitelű, művészi munkájú fémplakett jelent meg a közeli karácsony alkalmából a világháború és a hős katonáink emlékére. Az emléklaketten, amely plüschre szerelve bronz vagy ezüst színben kapható, dicsőségesen uralkodó királyunk és a német császár hű portréi láthatók hadilobogók, fegyverek, csákok és babérok között. Egy szétterjesztett szárnyú turulmadár, karmai között kardot tartva cikázó vilámokkal árasztja el a velünk harczban álló hét ellenséges hatalom czimereit. A plakett közepén szépen czizellált mezőben ez a felírás: „1914. Viribus Unitis“, amely így királyunk fenkölt jelmondatával szóban is kifejezésre juttatja a plakett szimbolusát. — Az emléklakett, a mely aztalra állítható vagy falra akasztható, 24 cm. széles, 28 cm. hosszú, igazán értékes dísz tárgy és a legszebb karácsonyi ajándék. Ára 7 korona és megrendelhető — a pénz beküldése ellenében vagy utánvétellel, ingyen csomagolással, bérmentetlenül — az egyedül jogosított gyártóknál: *Höcker H. és Társa műszaki kereskedelmi vállalat Budapest, IX., Üllői-ut 29.* — Ugyanilyen kivitelű plakett kisebb méretben és a melyen a turulmadár helyett a hét ellenséges hatalom czimere egy ágyuval, egy tenger alatt járó torpedóval és egy léghajóval van körülvéve, szép vörös vagy fekete fára szerelve 3 koronáért, plüschre szerelve 5 koronáért kapható fenti cégnél.

Kitüntetett hősök. A 16 ik tábortü-zérezred derék tüzestere, a városunkbeli *Iványik István* még a leMBERGI harcok idejében az ellenséggel szemben tanusított vitéz magatartásáért az ezüst vitézségi éremmel lett kitüntetve. A kitüntetést most adták át a hős vitéznek. A rozsnói dr. *Strausz Miksa* ügyvédjelöltet, ki az északi harcztéren súlyosan megsebesült, s most otthon családja körében tartózkodik, az oroszországi Magierow melletti harcokban tanusított hősiesszen magatartásáért a király a vitézségi érdemkeresztellett, szalagján a Signum Laudis szalagjal kitüntette ki.

Halálozások. Városunkban és a megye széles körében ismert mezőmadarasi *Madarassy Gyula* Gortva-pusztai birtokos, régi előkelő családnak rokonszenves tagja f. hó 5-én Gortva-pusztán 71 éves korában, boldog házassága 41-ik évében hosszas betegség után elhunyt. Özvegyén: szül. Szoboszlay Klementinén kívül négy gyermeke: Iván nejjével Szontagh Rózsával, Gyula, Elemér és Kálmán kiterjedt rokonsággal gyászolja. Temetése f. hó 7-én nagy részvét mellett ment végbe Gortva-pusztán, hol a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra az elhunytat, kinek halála őszinte részvétet kelt.

Egy másik lesújtó gyászhir is városszerte őszinte részvétet kelt. Csak nemrég hantoltuk el köz- és társadalmi életünk munkás és köz-tiszteletnek örvendett tagját: *Institórisz Endrét*, máris új gyász borult a családra, mert a tisztes özvegy: *Institórisz Endréné* szül. Kubinyi Anna, ki az öt és családját ért csapásokat hitébe és Istenbe vetett bizodalommal és megnyugvással viselte, múlt héten megbetegedett s f. hó 9-én 62 éves korában rövid betegeskedés után elhunyt. Halála méltán fakaszt őszinte részvétet, mely a lesújtott kiterjedt család iránt városszerte megnyilatkozik. Dr. *Institórisz Endre* városi tiszti ügyész, *Gazda Pál* kir. törvényszéki bíró felesége: *Institórisz Anna*, továbbá *Institórisz Mariska* itteni és *Institórisz Margit* breznóbányai áll. el. isk. tanítónő édes anyjukat gyászolják az elhunytban, kit számos rokonon kívül sok szegény — kiknek számolitója volt — sirat. Temetése f. hó 11-én d. u. ment végbe nagy részvét mellett.

Angyal István városi aljegyzőt mély gyász sujította le, amennyiben édes anyja: özv. *Angyal Istvánné* szül. *Korponay Zsuzsánna* f. hó 5-én 60 éves korában elhunyt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe f. hó 7-én.

Várgedében dofozi *Tóth* István, a községben és vidékén ismert tisztos férfiú f. hó 2-án 85 éves korában rövid szenvedés után elhunyt. 4-én nagy részvét mellett temették Várgedén az elhunytat, kit számos gyermeke, testvére, több unokája, veje és számos rokona gyászol.

Murányalján az egész Garamvidéken köz-tiszteletnek örvendett *Droppa József* nyug. kántortanító folyó hó 3-án 92 éves korában elhunyt. A magas kort ért férfiú a tanúgynek és a köz-életnek buzgó és értékes munkása volt s résztvett a szabadságharc hősi küzdelmeiben is. Nagy részvét mellett temették el.

Ruttkay Jenőt és nejét szül. *Gasko Rózsát* mély gyász érte, amennyiben 5 éves kedves kis leányuk: *Klárka* folyó hó 8-án rövid betegség után elhunyt Budapesten. Folyó hó 10-én temették el a kis halottat, kit szülein kívül két testvére és nagy rokonsága sirat.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, a kik drága jó anyánk elhunyt alkalmából fájdalomukat részvétükkel enyhíteni s végtisztességén részt venni szívesek voltak, ez uton fejezi ki hálás köszönetét az

Angyal-család.

Kenyér és péksütemény árusítás.

A jelen hadiállapotról tekintettel, a miskolci Kereskedelmi és Iparkamara hivatkozással a kormány rendeletére, figyelmezteti a pékeket, kenyérsütőket, hogy ezentul kenyeret csak u. n. kevertlisztből szabad sütni, burgonyát csak akkor szabad használni, ha a liszthez nincs már burgonya vagy rozsliszt keverve, továbbá, ha 20%-nál több burgonyát kevernek, a kenyérré czédulát kell ragasztani, mennyi burgonya van a kenyérben. Kenyeret, péksüteményt ezentul visszavenni, friss süteménnyel kicserélni nem szabad. A kenyér ár a liszt legmagasabb árával feltűnő aránytalanságban nem árusítható.

A téli háború borzalmait ellen katonáinknak prémre van szükségük, akiknek van ilyen fölösleges, küldjék e czimre: **Hadsegélyező hivatal Budapest, Váci-utca 38. A posta ingyen szállítja.**

A tilosban járt ökrök. Egyházasközponton f. évi október hó 7-én ifj. *Mede Menyhért* atyja ökreit a Szilágyi Sándor földjére hajtotta legelni, mikor is a gazda az ökröket saját istállójába zárta lakattal, honnan ifj. *Mede Menyhért* a lakat felfeszítése után kihajtotta az ökröket. Ezért a bíróság magánlaksértés büntetése miatt *Medét* f. hó 11-én jogerősen 8 napi fogházra ítélte.

Használjunk hadisegély-postabélyeget!

Magán-csomagforgalom a tábortü-postákkal. Deczember 5-től bezárólag deczember 15-ig minden tábortü postahivatalhoz újból lehet postacsomagokat küldeni. A csomag súlya legfeljebb 5 kilogramm, terjedelme pedig bármely irányban 60 centiméter lehet. Tartalmazhat ruházati cikkek kivül könnyen nem romló élelmiszereket (füstölt húst, szalámit, sajtot, kétszersültet, csokoládét, konzervet stb.) és dohányt, szivart is. A burkolat csak viaszos vászon vagy vizálló más szövet, avagy jól leszögeezett faláda lehet. A czimet lehetőleg magára a burkolatra vagy külön vászonlapra úgy kell írni, mint a tábortü postai leveleknél. A vászonlapot nem szabad a burkolatra ragasztani, hanem tartósan oda kell varrni. Cél szerű, ha a czimirat másolata a csomag belsejében el van helyezve. A feladó tartozik a szállítólevélre „saját veszélyemre“ szavakat felírni. A szállítólevél szelvényére csak a feladó nevét és lakását szabad feljegyezni. Bérmentesítési díj 60 fillér. Ha a csomagot a czimzettnek bármely okból nem lehetne kézbesíteni, a tartalmat a rászoruló legénység közt osztják szét.

CSARNOK.

Öreg apó meséje...

Fehér haju öreg apó
Mikor térdére ültetett,
Szólt reszkető ajkával:
„Az volt szép s dicső! — te gyerek.“

Révedező tekintete
Messze múltakba repült el...
Öreg arcza de megszépült,
Szeme megtelt fényvel, tüzellel...

Lelke — mint a sas, — úgy szállott...
És én vártam, mikor szól már?
Ajka mozdul... hallga!... mit sug:
— „Ott vonul egy csapat huszár...“

Jó nagyapó! mit álmodol?
Nincs itt huszár, nincs itt senki;
Csak én, a te kis unokád...
És a mesét még sem kezdi?!

Mesét? — kérdi — mesét? — fiam!...
Igaz, — mese, hogy valaki
A boldogságát keresve
Vérét hagyja kiontatni...

Nézd csak!... de te azt nem látod,
Hogy csókolgatja az anya,
Hogy ereszti el gyermekét
A csatába... a halálba...

Amott megy már... vérzik is már...
Alig bírja gyenge lába.
Most ütötte át a mellét
Az ellenség egy golyója.

Most rogyik le megtört teste
A véráztatott rögökön...
Még egy sóhaj: „Anyám!... Hazám!...“
... Legyetek áldva örökkön...

.....
Óh, nagyapó! de bús mese!..
Miért könnyes a két szemed?
Hiszen, mikor mesét mondasz,
A te ajkad mindig nevet.

Édes fiam — és átölelt.
Majd ha megnősz, majd... s zokogott...
Én is sirtam... megsirattuk,
A ki, mint gyermek elbukott.

Tornyay János.

Juliska férjhez megy.

Irta: LENGYEL GYULA.

I.

— Hallod-e Pesta, ne somfordálj a házam körül, mert leütöm a derekadat! Megmondtam, hogy nem adom hozzád a leányom, hát mit szaladsz olyan szekér után, amelyik fel nem veszi!

— Nem kend után járok! — szól vissza egy piros képű, fekete bajuszu legény, akit Kiss Péter gazda az imént riasztott át a ke-

ritésen s aki tudván, hogy az öregnek nagy akadály a kerítés, azon túl megállott.

— Majd járok én te utánad és ha el nem hordod az irhád, úgy meggratulálalak ezzel a löcscsel, hogy fucsosot mond rajtad az ember Móricz minden toldozó-foltozó tudománya.

— En is ott leszek ám akkor! — kiált vissza a legény és köszönés nélkül elindul a kertek alatt a falu felé.

Kiss Péter gazd'uram ötvenöt éve daczára is jókötésü ember s ha a hetyke legényt úgy kézre kaphatná, alighanem dolgot adna az öreg doktornak, kit a falubeliek megkülömböztetésül az állatorvostól, — ló Móricztól — neveztek el „ember Móricz“-nak.

Kiss Péter uramnak csak az a hibája, hogy felette igen szereti a nadrágos embert s emiatt a maga fajtájabelinek nem jut egy csepp szeretet sem. Pedig ő kegyelme is paraszti sorba nőtt fel és olyan korában, mint a megriasztott legény, bizony maga ránczolta a gatyáját s szombat esténként ő is a kerítésen által lopódzott bokrétaért a felvégesi Kovácsék Klári-jához, akit ugyan már most Kiss Péterné asszonynak tisztel az egész község.

De hát már azt elfeledte ám Kiss Péter. Igaz, hogy régen is volt már az, amikor ő mint szegény árva legény elnyerte a falu legszébb leányát, akivel immár 31 év óta élnek egymást megértő szeretetben. Egyetlen leányukat, Juliskát a városba adták, hogy ott tanuljon meg urasan beszélni, himezni, de legfőképen „zongorítani“, mert csak az az uras. Hegedülni, czimbalmozni a vályogvető Rudi cigány is igen fájinul tud, ha van benne egy-két deczi, de zongorítani csak a méltás asszony. No, de az osztán tud.

E végből lakta meg Kiss Juliska két esztendőn által az aszfaltos várost. No, meg azért is, hogy az édes apja kijelentette előtte, hogy neki ugyan paraszti sorban levő vő nem kell. Pedig mi türés tagadás, a Juliska szive igen hajlott a Szintai Pista felé, akit még akkor megszeretett, mikor serdülő leány korában édes apja lovait abrakoltatta. A város sápadtképi népe között sokszor gondolt Juliska a piros arczu, szép fekete bajuszu, fürgé legényre, a mocskos aszfaltról a vadvirágos rétre. Ahogy a városból hazatért Juliska, a mosolygó kék szeméből kiolvasta Pista, hogy a város, ha elvette is a leányka egyszerű ruháját, de a szívet meghagyta neki.

II.

Kocsik érkeztek a faluba s azokon mindenféle urinepek a városból és a környékről. A méltás urat árverezik. Amit ugyan nem vesz komolyan a falu, mert „Nyakigszép“, a himlőhelyes kisbíró azt híresztelte, hogy a „méltás“ adósságát kifizeti a király az adóból, mihelyt befizette a falu. De mert, hogy a törvény a királynak is törvény, hát elküld majd, mikor a méltást dobollik, egy királyi „ügyvégy“-et, oszt az vesz meg mindent, mert ha valami paraszti sorban levő ember venné meg a méltás asszony dunnával bélelt karosszékét, az azon való pihenés után nem esne jól a szántás, az aratásról nem is szólva.

A kisbíró beszédje után mégis csak sokalja a falu az árverésre jött népet s kételkedik is, hogy talán ez nem is mind királyi „ügyvéd“. Nem is hisznek aztán a kisbírónak, hogy a város vámvégesi korcsmárosát, a soványságáról híres „Gyaloghalál“-t is megpillantják az urak kizűött. Suttognak is az utcán az asszonyok, hogy a „Gyaloghalál“ nem gyűtt ki hiába, kótya-vetye lesz itt.

Oszt úgy is lett. A méltás asszony zongoráját megvette egy hosszukaputos hóka ember s megkérte Kiss Pétert, hogy míg érte mehet, adjon neki helyet. Bilétát is adott, hogy „Ingatlanforgalmi és Jelzőlog Vállalat“. De Kiss Péter gazd'uram nem hitte el neki, hanem megkérdezte, hogy hogy hívják? A hogy oszt megmondta, hogy Kernel Arnoldnak hívják, ott marasztotta ebédre is.

Ebédnél a vállalat jól kezelte a zamatos pálhegyesi óbort s a beszélgetés során megtetszett neki a Kiss Péter uram jó módja és kék szemü, mosolygós leánya. Mondta is, amint elment, hogy ha megengedik, máskor is teszi tiszteletét. A mire Kiss Péter rábólintott, hogy bizony az jó lesz.

Ezek után Kernel Arnold ur gyakori vendég lett Kiss Péter házában és végre kibökte, hogy neki bizony a Juliska kéne. Kiss Péterné ugyan ellenezte, hogy a leánya ilyen vékonypénzü, hókaképi ember felesége legyen; de a gazda odaigérte, szegény Juliskát meg sem kérdezte. A sok sirásra csak azzal vigasztalta:

— Ne sirj-riji, te csacsi, hiszen „tekéntetes asszony“ lesz belőled.

III.

Az eljegyzési lakoma is megtörtént már s Kiss Juliska és Kernel Arnold ur neve ki van téve a bíró házában a drótkalitikába. De Juliska szegény, igen szomorú, nem hallatszik ki már az utcára csengő nevetése, ujjongó nótája. Nem szereti biz ő Kernel Arnold urat. Fáj a szive, ha rágondol, hogy el kell hagynia a madárdalos falut, a susogó fűzest, a vadvirágos rétet, ahol nótás kedvvel annyszor kötött koszorut szőke fejére a pitypang sárga virágaiból, — a lágyan csevegő folyót, ahol kurta szoknyácskában, — meztláb gázolt csillogó kavicseré, békatekenőért. Fáj a szive, hogy nem látja többé az aratást, ahol a rendet vágó legény és marokszedő leány egymásnak van szánva, őszszel a jókedvű kukoriczafosztást, a sok vig nótázást, szüreti mókázást. S ahogy elgondolta, hogy el kell hagynia azt a jó, egyszerű népet, ahol szent még a tulajdon és forró a szerelem, ahol a határban a kövér száru buza alá a fekete földet ezután is Szintai Pista szántja: ráborult a szegény méltáséktól megvett kanapéra s sokáig hangzott az elfojtott sirása.

De az öreg Kiss Péterrel nem lehetett beszélni.

— Megmondtam, hogy elmegy Juliska a városi urhoz. Tekéntetes asszony lesz belőle és punktum...

— Az, az tekéntetes, — szól rá Kiss Péterné — de szomorú asszony.

IV.

Már csak két hét volt hátra az esküvőig, mikor Kiss Péter uramhoz beállított Szintai Pista, hogy fogadja meg kocsisnak.

— Ha meggyűtt az eszed, megfogadlak, Pesta.

— Meg gazd'uram, megjött már, — szolt vissza a legény s gondolta magában, hogy most ment el igazán. Mégis örült, hogy Kiss Péter megfogadta, legalább a Juliska közelében lehet.

Akkor történt, hogy a városi vőlegény egy furcsa kéréssel fordult az apósjelölthöz. Előadta, hogy így úgy, az uraknál az úgy szokásos, hogy a menyasszony apja kifizeti a vőlegény adósságát. Nem azért mondja, mintha ő Juliskát a pénzeért venné el, de hát őneki is van tartozása. Most, hogy nem uri leányt vesz el, hát sürgősen kéri. Kellene bizony neki vagy öt-ezer forint.

Kiss Péter uramon végigszaladt a hideg erre a beszédre, de azért kinyögte:

— Meg lesz fiam, meg lesz.

Másnap már hajnalban bement a városba s jó öreg estére megtért a pénzzel, melynek az árát — bent a telekkönyvben — rátették a földre. Reggel Kernel Arnold ur elvitte a pénzt magával a városba.

Nem is volt aztán baj már az esküvőig. Csak szegény Juliska sirt-ritt mindsűrűbben. Meg Pista legényt lelte tán valami, hogy a rudas ló helyére minduntalan a nyergest fogta be.

V.

Az idő haladt s eljött az esküvő napja. Összegyülekeztek a sok szép vendégek. Ahogy körülnéztek, a falusiaknak nem tetszett a dolog. Halovány vőlegény, zokogó menyasszony, nem jó lesz még ebből.

De elmúlt a lakodalom s a mulatság után felszedelődzködtek a vendégek. Az új pár is elment a városba új otthonába. Hanem harmadnapra már megjött a levél Kiss Péterékhez. Azt írja Juliska, hogy küldjenek lisztet, zsirt, mert nincsen. Boltból lisztet venni csak nem fog talán? Zsirt meg fontra venni, mint „Nyakigszép“ otthon, — nem fér a szeméhez. Egyéb nincs is a levélben, csak az, hogy küldjék el mielőbb a szekeret.

Meg is pakkolta Kiss Péterné a szekeret

mindenféle jóval, hogy „a lelkem jányom meg ne haljon éhen“ s elküldték Pistával.

Pista, hogy a szekérrel a városba ért, ott az új menyecskét nagy sirás-rivás közepén találta. Arnold ur nincs itthon, elment a vidékre ingatlanforgalmazni, a lakásán pedig ott tisztelettel két idegen urral a végrehajtó. Jajgat Juliska, mert megtudta, hogy az apja pénzét Arnold ur eltivornyázta. Még egyebet is tudott meg tőle, hogy Arnold urnak van egy barátja, akit utja közben sokszor meglátogat. Most is bizonyára odament mulatni, nem pedig ingatlanforgalmazni.

Szegény szép Juliska, haza nem mer menni, csak sir keservesen és vele sir Pista.

Aztán ki tudja, hogy mit beszéltek még együtt?

Egyszer csak Pista a megrakott szekérrel egy bolt elé állott és eladott mindent. Aztán odafordult egy ruhásbolt elébe s ránczos száru csizmát, főre való kendőt, virágon szállókát, piros ránczos szoknyát vásárolt benne. Amint a két lovat jól megabrakoltatta, odaállt ismét a Juliska lakása elébe s a sok új holmit felvitette neki. Ő maga lovait kedvvel simogatta.

Egyszer csak egy szép kékszemű menyecske kapaszkodik fel a szekér első ülésére. Mellé ugrik Pista s ahogy az ostorral a lovak közé sühint, jókedvűen kiáltja: „gyi csillag, gyi ráró!“

Ahogy kiérnek a város házai közül és elmaradnak mögöttük az utolsó kertek is, megszólal a menyecske.

— Most már hová Pista?

— Elviszlek Juliskám, az én jó nénémhez, tudom, hogy szívesen gondodat viseli s a szél-től is megóv. Aztán édes apád sem haragszik örökké, majd megbékül ő is.

Majd balkezével a Juliska derekát átkarolva, hamiskásan kérdi:

— Hanem az urad, majd...?

— Ura a fenének! — szolt felcsattanva Juliska. — Hisz még meg sem csókol!

— Miért lelkem?

— Mert nem hagytam magam. — Hisz nem ember az, Pista!

— Mi hát akkor, szentem?

Amire Juliska szégyenkezve mondja:

Hát... hát... hát csak — nadrág!

Sebesültjeink karácsonyfája.

A kórházainkban gyógyuló sebesültjeinknek is lesz karácsonyestéjük! A szeretetnek világtűnépén adjon a szeretet adománya otthonias meleget azoknak, akiket messze szakított el otthonuktól a haza iránti kötelességteljesítés parancsoló szava!

Az adakozóknak meleg köszönetünket nyilváníthatjuk, a hazafias közönséget szíves adakozásra kérjük!

Rimaszombat, 1914. deczember hó 11.

Lukács Gézáné,
alispánné.

Kubinyi Géza,
főispán.

Eddig a következő adományok folytak be:

Kubinyi Géza főispán és neje 10 korona.

Lukács Géza alispán és neje 10 korona.

Hámos Aladárné, Vay Mariska bárónő 20 korona.

Hj. Kubinyi Géza orsz. gyűl. képviselő 5 korona.

Dr. Fonet Gyula vm. főjegyző 5 korona.

Jókövy Emil tanító gyűjtése Forgácsfala 30'36 korona.

A gyűjtés eddigi eredménye: 80'36 korona.

A sebesülteknek.

Lukács Gézáné alispánné kezeihez ujabban a következő adományok érkeztek, melyeknek vételét e helyen nyugtázza:

Coburg Fülöp herceg-féle bánya- és kohóművek részvénytársaság gyári igazgatóság Pohorella vasgyár 16 pár érmelegítő, 2 hősapka.

Ujvársári körjegyző 16 hősapka, 3 pár térdmelegítő, 12 pár érmelegítő.

Lipták Endréné Rimakokova 1 női bunda, 1 boa, 2 hősapka, 1 lepedő.

Jókövy Emil tanító Forgácsfalván gyűjtött 30 kor. 36 fillért, mely összeget sebesültjeink karácsonyi ajándékára fordítjuk.

Vashegyi Gyuláné gyűjtése Meleghegyen 29 hősapka, 6 pár érmelegítő.

Holics Ernőné Helpa 4 hősapka, 2 haskötő.

A Nyomorék gyermekek karácsony-fájára adakoztak:

Özv. báró Hámos Lászlóné 20 koronát.
Hámos Aladárné szül. báró Vay Mariska 5 koronát.
Dr. Löcherer Tamásné ruhaneműt és 5 koronát.
Özv. Okolicsányi Jánosné két ruhára kelmét és játékszert.
Egy magát megnevezni nem akaró ur 5 koronát.
Tóth Béláné 2 koronát.
Bernáth Gyuláné 2 koronát.
Dr. Mészáros Istvánné 2 koronát.
Lévai Izsóné 15 pár cipőt.
Boczkó Dánielné 3 koronát.
Fráter Józsefné 1 koronát.
Özv. Kern Adolfné 5 koronát.
Dr. Baksay Dezsőné alma, sütemény, czukorka és játék.
Lukács Gézáné két öltözet fiu ruhát és 5 koronát.

Jóleső érzéssel mond köszönetet a Fehéskereszt-egylet elnöksége azon nemesszívű urnők és uraknak, akik emberbaráti cselekedetökkel még a mai nehéz viszonyok mellett is gondoskodnak arról, hogy az elnökségnek gondozása alatt lévő szerencsétlen nyomorékaiknak módjukban álljon egy kis örömmel fűszerezni a szent karácsonyi ünnepeket.

Adományok a Vörös-kereszt egylet részére.

Pénzbeliak: Özv. Runyay Györgyné 30 kor. — Gömör Olivér Serke 50 kor. — Boczkó Dániel (névnapmegváltásul) 15 kor. — Róna Sándor Rozsnyó 10 kor. — Hámos Aladárné br. Vay Mariska (karácsonyfára) 20 korona. — Plauka Julia 3 kor. — Özv. Breznay Istvánné 3 korona. — Pósa Lajos Nemesradnót (Lukács Gézáné urnő utján) 10 kor.

Természetbeliek: Halasi Kun Aladárné 1 paplan. Kőrjegyzőség Tornaljáról 4 kötény, bot, mankó. Remenyik Aladár Nyustya 3 nyul. Horovik Béláné (Nyustya) 2 hősapka, 2 hasmelegítő, 6 férfi ing, 2 pár érmelegítő, 1 térdmelegítő, 6 kapeza. Marikovszky Gézáné 8 törülköző, 8 félkendő, 12 zsebkendő. Szabó László Várgede 1 őz. Rimakokova község előljárósága 86 zsák burgonya, 3 zsák bab. Fülöp Iván Coburg erdőgondnoksága Lányi Aladár erdőmérnök 1 őz (81 kgr.), Müller Vilmosné 1 kispárna, 1 paplanhuzat, 1 párnahuzat, 1 térfing, 1 lepedő, 1 alsónadrág, 3 törülköző, 1 pár fuszekli, 1 kis párnahuzat, 2 zsebkendő, 3 evőkanál, 2 kávéskanál, 2 pohár, 1 bögre. dr. Sigmundné 4 férfing, 3 pár evőeszköz, 1 vizeskanecso, 1 posztó kabát, 2 bot, 1 csomag tépés, 1 évfolyam „Uj idők”, 1 vászon abrosz, Haluska Józsefné és Viszlai Jánosné 10 bögre, 1 pohár, 16 cseréptányér. Dorka László 1 üveg szilvórium. Báró Ragályi Balassa Ferencz hírlapok és olvasmány.

Lovag Keiszler Gusztáv 280 kgr. krumpli, Okolicsányi Lajos erdőtanácsos Garamszécs 1 szarvas, Plauka Julia 1 paplanlepedő, 1 érmelegítő, 1 hősapka, tépés és rongyok.

A nemesradnóti református egyház gyűjtőívén adakoztak: Szegedy Lenke 2 korona. Pósa Jolán 20 liter krumpli, 5 liter bab és 2 korona. Bodon Balázs bíró 10 liter liszt, 20 liter krumpli, 3 liter bab. Lukács Dániel 3 kilo liszt, 10 liter krumpli. Lehotai Pál 8 liter krumpli. Bodon Istvánné 2 liter bab. Ferencz Kálmán 8 liter krumpli. Pósa Sándor 40 liter krumpli. Varga Árpádné 3 liter liszt, 40 liter krumpli, 2 liter lencse. Lukács János 4 liter liszt. Pósa Istvánné 2 liter liszt, 10 liter krumpli. Pósa Antal 3 liter liszt, 1 liter bab. Pósa Mihály kis 20 liter krumpli, 1 liter bab. Varga Miklósné 2 liter liszt, 2 liter bab. Varga Pálné 7 liter krumpli, 2 liter bab. Pósa Ferencz bíró 5 liter liszt, 15 liter krumpli, 4 liter bab. özv. Bodon Gyuláné 5 liter liszt, 15 liter krumpli, 2 liter bab. Bodon Mihály 4 l. liszt, 2 l. bab, Pósa Mihály 15 l. krumpli, 2 l. lencse, Pósa Barnáné 8 liter krumpli, 2 liter bab, Pál Ferencz 3 liter liszt, 40 liter krumpli, 2 liter bab, Pál Péter 2 liter

liszt, 2 liter bab, Pósa Pálné 60 fillér, Pósa Péter 2 liter bab, Pósa Lajosné 1 liter bab, Vas Istvánné 5 liter liszt, 1 liter bab, Pósa Mihály 2 liter bab, 2 liter lencse, 40 fill. pénz. Pósa Géza 5 liter liszt, 20 liter krumpli, 2 lit. bab, Pósa Pál 5 liter liszt, 20 liter krumpli, Pósa Péter ragályi 30 liter krumpli, 2 lit. bab, özv. Bodon Antalné 5 l. liszt, 2 l. bab, 1 liter lencse. Bodon Miklós 7 l. krumpli, Pósa Illés bedécs 5 liter liszt, 20 l. krumpli 2 liter bab, 1 l. lencse, Bodon Barnabás 5 lit. liszt, 10 liter krumpli 2 l. bab, 1 l. lencse, Bodon Péter 5 l. liszt, 20 l. krumpli, 2 l. bab, 1 l. lencse, Pósa Barna 20 l. krumpli, 2 l. bab, 1 l. lencse, Pósa Ferencz 8 l. liszt, 20 l. krumpli, 2 l. bab, 1 l. lencse, Bodon Gáspár 4 l. liszt, 10 l. krumpli, 2 l. bab, Bodon Mihály 8 liter liszt, 20 liter krumpli, 2 l. bab, 1 l. lencse, Pósa Adolf 10 l. liszt, 20 l. krumpli, 3 l. bab, 1 l. lencse. Bodon Miklós 8 l. liszt, 20 liter krumpli, 3 liter bab. Bartók Mária 3 l. bab. Bodon Lajosné 5 liter liszt, 1 liter lencse. Pósa Illés 10 l. liszt, 30 l. krumpli, 2 l. lencse. Bán Lukács 20 l. krumpli, 2 l. bab. Deutsch Mór 4 korona. Bodon Lukács 1 l. bab. Varga Lajos 20 l. krumpli, 1 l. bab. Pósa Tamás 5 l. liszt, 20 l. krumpli, 2 l. bab, 1 l. lencse. Simon István 2 l. bab. Lukács Pál 2 l. liszt, 10 l. krumpli, 1 l. lencse. Lukács János 20 l. krumpli, 2 l. bab. Pósa Illés 4 l. liszt, 20 l. krumpli, 2 l. bab. Bodon Sámuel 20 l. krumpli, 2 l. lencse. Nagy Bodon Mihály 2 l. borsó, 20 l. krumpli. Bodon Istvánné 5 liter liszt, 20 l. krumpli, 2 l. bab. Varga Gáspár 4 l. bab. Varga Ferenczné 2 l. krumpli, 2 l. bab. Bodon Béláné 10 l. krumpli, 1 l. bab. Balázs Mihály 20 l. krumpli, 1 l. bab, Lehotai Barna 2 l. lencse, Bodon Mihály 10 l. liszt, 40 liter krumpli, Pósa Miklós 5 l. liszt, 15 l. krumpli, 1 l. bab. Bodon Mihály 2 l. bab. Simon Pósa Péter 8 l. krumpli, 3 liter bab. Lukács Lászlóné 2 l. bab. Pósa János 10 liter liszt, 40 l. krumpli, 2 l. lencse. Pál Lajos 3 l. liszt, 40 l. krumpli, 1 l. bab. Pál Viktor 20 l. krumpli, 2 l. bab. Paal Illés 20 l. krumpli, 1 l. bab. Paal Tamás 5 l. liszt, 20 l. krumpli, 1 l. bab. Pósa Péter bíró 15 l. krumpli, 1 l. bab. Bedécs Péter 2 l. liszt, 10 l. krumpli, 2 l. bab. Pósa János 2 l. liszt, 15 l. krumpli, 2 l. bab. Pósa Antal P. 5 l. liszt, 30 l. krumpli, 1 l. bab. Pósa Lajos B. 20 l. krumpli, 1 l. bab, 1 liter lencse. Révész Jánosné 2 l. bab. Pósa Boldizsár 7 l. krumpli, 1 és félliter bab. özv. Pál Sámuelné 2 l. liszt, 15 l. krumpli. Béres István 4 l. liszt, 2 l. bab és 1 korona. Nemesradnótról érkezett összesen: 14 zsák burgonya, 140 kgr. bab, 30 kgr. liszt I. számú gyurni való, 100 kgr. liszt II. számú rántani való, 30 kgr. lencse, 5 kgr. csicseri borsó.

Dr. Cziner Miksáné 3 hasmelegítő, 16 háromszögkendő, 200 cigaretta, 1 trikóing. Mészáros Istvánné bíróné 6 háromszögkendő. Bánik György főerdőmérnök 3 nagy párnahuzat, 1 paplanhuzat, 2 lepedő. Dr. Bleier Leóné 18 pár harisnya. Ismeretlen 6 ing, 3 haskötő, 6 kapeza. özv. Pajer Józsefné Putnok 1 kis párna 2 huzattal, 2 lábravaló, 2 törülköző, 1 lepedő, 6 pár kapeza. Stech Kálmánné 6 pár harisnya, 1 csomó tépés. Kohn Albertné 24 zsebkendő. Plauka Julia 1 érmelegítő, 1 hősapka, 1 csomó tépés és rongy, 1 paplanlepedő. Bazilidesz Jánosné Tiszolcz 16 téli ing, 16 lábravaló, 16 félkendő.

A nemes szíiv adakozók áldozatkész buzgóságukért ez uton fogadják igaz köszönetünk és hálánk kifejezését.

A magyar szent korona orsz. vörös-kereszt egyll. rimaszombati városi választmánya.

Irodai berendezés

u. m. pénzszekrény, írógép, íróasztalok, könyvállványok stb. a Putnoki Ipari és Gazdasági Hitelszövetkezet hivatalos helyiségében **Putnokon, 1914. deczember hó 15-én** délután 2 órakor nyilvános árverésen fognak eladatni.

Bővebben megtudható nevezett szövetkezetnél és **Salzer Farkas** igazgatójánál (Miskolcz, Deák-utca 9. sz.)

A felszámoló bizottság.

Kiadó lakás, eladó ház.

Az **Andrássy-ut 3. szám** alatti telken lévő egy utcái fronttal bíró és egy udvari lakóház szabad kézből eladó. — **Ugyanott** egy négy szoba és mellékhelyiségekből álló lakás **1915. május hó 1-től** kiadó. Értesítést ad **dr. Institóris Endre** ügyvéd **Rimaszombatban.** 7—*

Tanulóul

Egy 13—14 éves fiu — ki magyarul helyesen írni és kifogástalanul olvasni tud, **nyomdásztanulóul**; továbbá egy másik 13—14 éves fiu — ki írni és olvasni tud, **könyvkötőtanulóul** felfogadtatik **idősb Rábely Miklós Fia** rimaszombati könyvnyomdájába.

Hirdetéseket

e lap részére elfogad

a kiadóhivatal

Tompa-utca 10. és

Ifj. RÁBELY MIKLÓS

könyv- és papirkereskedő

Deák Ferencz-u. 20. sz.

Könyv bekötéseket

a legrövidebb idő alatt izlésesen, jutányos áron eszközöl ::

id. Rábely Miklós Fia könyvkötészete

RIMASZOMBAT, Erzsébet-tér 9.

KASZINÓ-ÉPÜLET.

MEGHIVÓ.

A „Gömörmegyei Kereskedelmi Részvény Társaság“

1914. deczember 30-án (szerdán) délután 3 órakor Rimaszombatban a „Gömörmegyei Takarékpénztár és Hitelbank Részv. Társ.“ helyiségében tartja

évi rendes közgyűlését,

melyre a t. részvényesek meghivatnak azzal, hogy azok, kik szavazati jogaikat gyakorolni akarják, névükre szóló részvényeiket az alapszabályok 14. §. alapján a Gömörmegyei Takarékpénztár és Hitelbank pénztáránál 8 nappal előbb deponálják.

A mérleg és zárszámadás — az alapszabályok 40. §. alapján — ugyanott már 8 nappal a közgyűlés előtt a részvényesek által megtekinthető.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése a lefolyt üzletévről.
2. A mérleg és zárszámadás megállapítása.
3. Az igazgatótanács és felügyelőbizottság felmentvényére vonatkozó határozathozatal.
4. Az alapszabályok 12. 21. 24. 26. és 29. §§. szakaszának módosítása.
5. Az igazgatótanács és felügyelőbizottság választása.
6. Indítványok.

Rimaszombat, 1914. deczember hó 10.

A igazgatóság.

	<div style="border: 2px solid black; padding: 10px;"> <h2 style="margin: 0;">RÁBELY MIKLÓS FIA</h2> <p style="margin: 0;">KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZE</p> <p style="margin: 0;">RIMASZOMBAT, ERZSÉBET-TÉR 9.</p> </div>	
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Telefon szám:</p> <p style="font-size: 1.2em;">52.</p> </div>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Telefon szám:</p> <p style="font-size: 1.2em;">52.</p> </div>	
<p>Ajánlom a legújabb rendszerű gépekkel felszerelt, modern berendezésű könyvnyomdát és könyvkötészetemet, minden e szakba vágó munkák pontos, gyors és izlésteljes kivitelére.</p> <p>Iskoláknak: oklevelek, értesítők, bizonyítványok stb. Ügyvédeknek: intőlevelek, kérvények és keresetek, meghatalmazások, díjjegyzékek, kötvények, szerződések, óvások, levélpapírok, levélborítékok. — Pénzintézeteknek: alapszabályok, értékpapírok, részvények és szelvény-ívek, betéti könyvecskék, üzleti könyvek, mérleg-számlák stb. — Kereskedőknek és Iparvállalatoknak: körlevelek, árjegyzékek, számlák, üzleti könyvek, czimkék és ragezédulák, intőlevelek, levélpapírok és borítékok czégnomással, czimkártyák, üzleti jelentések, levelezőlapok stb. — Továbbá: falragaszok, hirdetmények, műsorok, étlapok, eljegyzési és esketési értesítők, meghívók, táncrendek, gyászjelentések, névjegyek stb.</p>		
<p style="font-size: 1.2em;">A „GÖMÖR-KISHONT“ kiadóhivatala.</p>		
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Izléses munka.</p> <p>Jutányos árak.</p> </div>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Könyvkötészetem: — a legújabb gépekkel és segédeszközökkel felszerelve — mindenféle könyvkötői és diszmunkák kifogástalan elkészítését gyorsan és méltányos árak mellett felvállal.</p> <p>Gyász-szallagok föliratai gyorsan és izléselesen eszközöltetnek.</p> </div>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Izléses munka.</p> <p>Jutányos árak.</p> </div>